

seringsbestræbelser; at det fremtidig overlades til stiftsøvrigheden i forbindelse med godkendelsen af kirkegårdsvedtægten at træffe bestemmelser om eventuel graduering af taksterne under hensyn til de lokale forhold. Bestemmelserne i § 12 tilsigter ikke nogen ændring af den bestående retstilstand, hvorefter kirken kan påtage sig vedligeholdelse af gravsteder mod en i vedtægten fastsat betaling.

Til § 13

Bestemmelsen svarer med den nedenfor angivne ændring til den gældende retstilstand, jfr. den nugældende lovs § 24, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan fredningstiden fastsættes til »mindst« 30 år, d.v.s. indtil 30 år, men i praksis har kirkeministeriet i særlige tilfælde tilladt en længere fredningstid. Efter forslaget kan fredningstiden uden kirkeministeriets tilladelse fastsættes til mere end 30 år, hvor dette undtagelsesvis måtte være nødvendigt på grund af jordbundens beskaffenhed.

Til § 14

Stk. 1, 1. punktum er i overensstemmelse med principperne i den nugældende lov, jfr. § 25, stk. 2, sammenholdt med § 25, stk. 5, 1. punktum. 2. punktum svarer til den nugældende lovs § 25, stk. 5.

Stk. 2 svarer til den nugældende lovs § 25, stk. 3. Bestemmelsen gælder også for ikke-medlemmer af folkekirken.

Stk. 3 svarer til den nugældende lovs § 25, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til § 12, stk. 2.

Til § 15

Stk. 1 fastsætter de mindstekrav, der skal opfyldes, når et gravsted udlægges til en person, som i henhold til § 14, stk. 1 eller 2, har ret til at blive begravet på kirkegården, se herved bemærkningerne til stk. 2. En til stk. 1 svarende bestemmelse findes ikke i den nugældende lov.

Stk. 2 er i overensstemmelse med gældende praksis, idet bestemmelsen i den nugældende lovs § 25, stk. 2 i kirkegårdsvedtægterne er praktiseret således, at ønsker om udlægning af familiegravsteder imødekommes så vidt muligt og inden for rimelige grænser. Forslaget tilsigter ikke ændring af denne praksis.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 25, stk. 1.

Til § 17

Stk. 1 svarer til den nugældende lovs § 24, stk. 2.

Stk. 2 svarer til den nugældende lovs § 23, stk. 2, sidste punktum.

Stk. 3 svarer til den nugældende lovs § 25, stk. 2.

Til § 18

Stk. 1 svarer til den nugældende lovs § 19, stk. 1. Bestemmelsen i stk. 2 er ny, men svarer til hidtidig praksis.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til kirkegårdsanordningens § 29, 1. punktum.

Til § 20

Bestemmelsen træder – sammen med de øvrige bestemmelser i kapitel IV – i stedet for § 24, stk. 4, og § 26, stk. 4, i den nugældende lov.

I efteråret 1984 nedsatte kirkeministeriet en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde udkast til lovbestemmelser, der kan skabe grundlag for et bedre værn om de bevaringsværdige gravminder på folkekirkens kirkegårde end de ovenfor nævnte bestemmelser i den nugældende lov. Arbejdsgruppen afgav i maj 1985 en beretning (betænkning nr. 1046/1985), hvori det foreslås, at der gennemføres en registrering af særligt bevaringsværdige gravminder. Bestemmelserne i kapitel IV er i overensstemmelse med et af arbejdsgruppen udarbejdet udkast.

Om forståelsen af begrebet »gravminder« henvises til beretningen side 22. Med hensyn til udvælgelse af de gravminder, der må anses for særligt bevaringsværdige, henvises til beretningen side 22-24.

Til § 21

Stk. 1 forudsætter, at registreringen normalt foretages ved de ordinære 3-årige provstesyn. Om fornødent kan registreringen dog også ske ved et ekstraordinært syn i henhold til § 31. Der henvises til beretningen side 25-26.

Stk. 2 forudsætter som det normale, at museumsrådet udpeger en medarbejder ved det lokale museum til sammen med menighedsrådet at udarbejde forslag til registrering. Kun i de formentlig få tilfælde, hvor det stedlige museum ikke råder over den fornødne ekspertise, må museumsrådet